

Hackney-modellen

En möjlighet för det finländska barnskyddet?

Vi har äran och glädjen att inbjuda er till ett unikt internationellt Mathilda Wrede-seminarium om den sk Hackney-modellen.

Tid: 01.06.2015 kl 12-16.00
Plats: SFV-huset G18, Festsalen
Georgsgatan 18
Helsingfors

Arrangörer:

- Mathilda Wrede-institutet
- Institutet för hälsa och välfärd
- Centralförbundet för barnskydd

Målgrupp:

Beslutsfattare, ledande tjänstemän, personal i kommuner och organisationer, forskare, studerande, utvecklare och alla som är intresserade av barnskydd, mångprofessionellt samarbete och systemiskt socialt arbete.

fskc.fi/mwsemi2015

INSTITUTET FÖR
HÄLSA OCH VÄLFÄRD

LASTENSUOJELUN KESKUSLIITTO
CENTRALFÖRBUNDET FÖR BARNSKYDDE

Sammandrag av semit

Årets Mathilda Wrede seminarier avvek från traditionerna på flera sätt. I vanliga fall ordnas seminariet i mars och oftast på svenska eller om inte, så på svenska och finska. I år fick vi möjligheten, tack vare våra nätverk att ordna ett trespråkigt (svenska, finska, engelska) seminarium med gäster från Hackney i London, England och Merseburg, Tyskland och därför gav vi avkall på traditionen att ordna seminariet på Matilda dagen i mars.

Gästerna från Hackney; Sarah Wright, Head of Service och Robert Koglek, Service Manager kom för att berätta om sitt arbete i Hackney i London, där de genom att ta in ett systemiskt arbetssätt i barnskyddsarbete har fått ner kostnaderna, minskat radikalt på antalet omhändertagningar och samtidigt har ökat på personalens välmående, på servicens kvalitet och på klientförmågsamheten.

Sarah började presentationen med att påpeka att deras sk Hackney-modell är gjord utgående från deras lokala förhållanden (se presentation i ppt), så den kan inte och skall inte kopieras rakt av, men man kan få inspiration och man kan modifiera modellen till att passa de lokala förhållanden.

Sarah och Robert berättade att bakgrunden till att det blev som det blev, är i fall där barn som varit klienter i barnskyddet hade blivit dödade. Detta ledde till en diskussion om socialt arbete och barnskydd och till att barnskyddsarbetet blev mera reglerat och socialarbetarna blev byråkrater. Sociala arbetets och barnskyddets status var dåligt och barnskyddets socialarbetare såg som skurkar som inte hjälper, utan tar barnen från familjerna.

Service i London är ordnad på ett sådant sätt att alla "stadsdelar" ordnar sin service själv och enligt egen modell, så i andra delar av London, arbetar man annorlunda än i Hackney.

I Hackney kom fram till att för att få en förändring i situationen så måste allt göras på ett nytt sätt. Man utgick från en modell med 7 S (se presentation i ppt). Man beslöt att man utgår från en klar metodologi (systemiskt arbete), man ville organisera ledningen och beslutsfattandet på nytt sätt, man ville dela ansvaret för barn i risk och se över arbetet och minska socialarbetarnas administrativa uppgifter, så att tiden används mera till kontakt med familjerna och skapa en organisation med kontinuerligt lärande.

En central del av arbetet i Hackney är att man jobbar i enheter (för mera info se ppt), där det finns flera personer med olika kunskaper. Fördelarna med att arbeta i enhet är bland annat att alla känner till familjerna, så att om någon blir sjuk, byter arbete etc, så är det lättare för någon annan att hoppa in. Genom arbete i enheterna kan man också dela på ansvaret, i diskussionerna om familjerna får man in flera synvinklar, man kan organisera arbetet så att det administrativa arbete sköts av administrativ personal, så att praktikerna kan arbeta med familjerna.

Enheter har veckomöten en gång i veckan, minst tre timmar och då går man igenom alla klienter. För alla klienternas del behöver diskussionen inte vara så lång, men på detta sätt försäkras man sig om att alla klienterna blir ihågkomna. På veckomöten är tanken att man stannar upp och reflekterar, istället för att direkt agera. Beslutsfattandet görs tillsammans. Veckomöten dokumenteras, denna dokumentation utgör en bra uppföljning på situationen. På möten används bland annat rollspel, för att få in nya synvinklar etc.

Arbetet genomsyras av tanken att genom diskussion, genom utbildning, genom att ändra på språket, ta in nya idéer och ett nytt förhållningssätt, skapar man ett gemensamt språk och förändring.

Man strävar efter att samtidigt utmana och stöda och försöker skapa trygghet i en viss omgivning. Tanken är också att försöka

fånga det sätt på vilket arbetet görs, så att fastän man använder sig själv som redskap, så finns det likheter i hur man jobbar med familjerna.

Sarah och Robert avslutade sin presentation med att reflektera kring vad de lärt sig under arbetets gång (se ppt för mera) och det som jag speciellt kommer ihåg var

- betydelsen av regelbundna tillräckligt långa veckomöten är viktiga tillfällen där personalen får stöd av kollegerna, men också sin chef
- det är viktigt att det finns en plats och tid för reflektion
- att man har en lärande organisation som kontinuerligt lär sig från sina misstag och använder feedback från familjer, andra organisationer och kolleger
- när man är många som tillsammans lär sig från varandra och bär ansvaret tillsammans så har man också en möjlighet till mera också politiskt inflytande
- ett kritiskt tänkande är viktigt och man skall våga utmana systemet och ifrågasätta att måst man göra sådant, som inte är effektivt och inte känns vettigt. Som exempel har de i Hackney fått pilotera en modell med barnskyddsutredning, utan den i anmars kraftvarande tidsbegränsningen. Piloteringen har gett bra resultat eftersom det är upp till socialarbetaren att bestämma hur länge utredningsprocessen tar och man har kunnat fokusera på att göra det så bra och utförligt som det behövs för den enskilda klienten.

Efter kaffe var det dags för diskussionen om hur modellen och systemiskt socialt arbete implementeras i Finland. Den diskussionen leddes av Prof. Dr. Johannes Herwig-Lempp, från Merseburg och Katarina Fagerström, från Folkhälsans förbund. Deltagarna fick till uppgift att i tur och ordning diskutera kring följande frågor:

- 1) Vad är likadant i ditt arbete som i det arbete som görs i Hackney?
- 2) Vad är olika i ditt arbete jämfört med det som görs i Hackney?
- 3) Vilka små förändringar kunde du vara lätta och möjliga för dig att göra i ditt arbete?
- 4) Vad skulle du vilja berätta åt ledare och beslutfattare om ditt arbete, samt hur skulle du göra det.

Det kom fram att många upplevde att det var stora skillnader med arbetet i Hackney och arbetet i Finland, medan några tyckte att det fanns likheter, så som t.ex reflektion, en lärande organisation.

Det som man skulle vilja och eventuellt kunna ta in i sitt eget arbete var bland annat tanken om att stanna och tänka, istället för att direkt agera, att fundera på hur man kunde arbeta mera i team och dela på ansvaret, gå igenom arbetsgruppen och checka upp vilket kunnande alla har, som kunde användas i arbetet.

Seminarier avslutades med frågor och diskussion kring skillnader i arbete i Hackney samt England och i Finland. Som avslutning fick gästerna en fråga om att vad är det viktigaste vi borde tänka på och deras tankar var följande:

- ha utrymme att tänka
- ha praktikerna mera och arbeta med familjerna
- det behövs en struktur för samarbete med familjerna
- ha roligt
- alla kan göra någonting

Fastän seminariet inte gav direkt lösningar på utmaningarna i barnskyddsarbetet i Finland, så fick åtminstone jag mycket tankar idéer och framförallt hopp om att man verkligen kan få förändringar och förbättringar till stånd, både större och mindre.

Mia Montonen

